

[Finansministeren]

Ret til døgnpleje har vi ikke indregnet merudgifter til. Ret til plejebolig koster efter vores beregning 1,3 mia. kr. det første år, stigende til 2,5 mia. kr.

Ret til praktikplads har vi ikke indregnet merudgifter til. Vi kan måske undre os over, at det er taget med, al den stund vi jo i maj 1990 lavede en sådan rettighed i et forlig, som hr. Svend Auken og jeg bl.a. forhandlede sammen. Det er altså ikke en ny rettighed til de unge, og derfor kan vi undre os lidt over, at den er taget med, som om det var en ny rettighed, men vi har ikke beregnet nogen merudgifter i den anledning.

Ret til kompetencegivende uddannelse har vi vurderet til at koste 1,4 mia. kr. det første år, stigende til 5 mia. kr.

Jeg stiller gerne alle forudsætningerne for disse regnestykker til rådighed, detalje på detalje på detalje, og jeg tager gerne en diskussion om dem i udvalget. Jeg lader også gerne nogle uafhængige økonomer sammen med vore økonomer gennemgå regnestykkerne, for jeg er ret sikker på, at disse regnestykker er rigtige. Derfor kan jeg selvfølgelig ikke som finansminister forholde Folketinget de oplysninger, at vi må skønne, at en vedtagelse af disse forslag vil føre til disse merudgifter. Det ville jo nærmest være at vildlede Folketinget, hvis jeg ikke betragtede det som min embedspligt i mit allerførste indlæg at gøre opmærksom på nogle konsekvenser, som der ikke er gjort opmærksom på i Socialdemokratiets forslag.

Men den positive udgang på alt det her – ud over diskussionen om, hvorvidt regnestykkerne er rigtige eller ej – er, at hvis vi har en garanti fra Socialdemokratiet om, at man ikke i forbindelse med dette vil udvide det offentlige ressourceforbrug, så har vi et godt grundlag for en konstruktiv debat, som vi alle kan deltage i.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Vi vender tilbage i løbet af debatten til de enkelte punkter i det, finansministeren siger her til svar på min korte bemærkning. Derfor skal jeg ikke gå ind i enkelthederne. Jeg må med sorg konstatere, at de beregninger, der er lagt frem og lægges til grund her, findes i det useriøse notat, der har cirkuleret på gangene her på Christiansborg i de sidste dage. Jeg havde hele tiden håbet på, at det ikke var tilfældet,

men det er det øjensynlig, og det vil vi tage fat på undervejs i debatten i dag.

Jeg vil bare tage et enkelt eksempel for at vise, hvor traditionelt og gammeldags og fjendtligt man beregner i Finansministeriet. Vi har en masse børn her i landet, der ikke kan blive passet, bl.a. mange helt små børn. Det er klart, at hvis man ville løse problemet alene ved at bygge vuggestuer, ville det være dyrt, også selv om vi sparer arbejdsløshedsdagpenge til det nyansatte personale osv. Det socialdemokratiske forslag siger ikke, at problemet skal klares ved at bygge vuggestuer; der står udtrykkeligt, at det er op til kommunerne at finde ud af, hvordan de vil klare det. Hvis man eksempelvis gør det via dagplejen, har man regnet ud i Randers Kommune, at man gennem en kombination af forældrebetaling og sparede dagpengeudgifter fra staten sparer 45.000 kr. pr. nyansat dagplejemor. Det vil altså sige, at griber vi tingene rigtigt an, utraditionelt an, fornuftigt an, kan vi måske ligefrem spare samfundet for udgifter ved at løse denne vigtige opgave.

Men blot for at undgå at komme ud af kasse-tænkningen, blot for at undgå en dialog om, hvordan man på samme tid kan gøre noget for borgerne og få flere mennesker i arbejde, blokerer Finansministeriet og siger, at det koster et milliardbeløb. Det gør det ikke, hr. finansminister, det gør det ikke. Hvis man har god vilje, hvis man har omtanke, hvis man har evne til at sætte sig ud over sine egne fordomme, er det muligt at løse en række af disse opgaver, både for børnefamilierne og for de ældre osv., uden at der er betydelige merudgifter knyttet til det.

Finansministeren (Henning Dyremose):

Hvis kommunerne kan gøre det, uden at det koster penge, er der jo intet, der forhindrer dem i at gå i gang. Så det vil jeg opfordre dem til.

Men jeg synes ikke, hr. Svend Auken svarede på det, jeg troede kunne blive en konklusion. Hr. Svend Auken sagde i sin første korte bemærkning – og nu citerer jeg selvfølgelig efter hukommelsen og mine notater – at Socialdemokratiet har den helt klare forudsætning, at vi skal forbedre borgernes rettigheder uden at udvide det offentlige ressourceforbrug. Og hr. Svend Auken nikker, så det er altså korrekt